

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਚਾਲੀ ਨੰਬਰ

ਪੌਲਸ

Jeff Pippenger

2024-01-04

ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਇੱਕ, ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਚਾਰ ਨਾਲ ਇਕੱਠੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, 1798 ਤੋਂ 1844 ਤੱਕ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਖੋਲ੍ਹੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਭਾਗ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਅਧਿਆਇ ਸੱਤ, ਅੱਠ ਅਤੇ ਨੌਂ ਸਨ। "ਪੰਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਤੀ" ਅਨੁਸਾਰ, ਅਧਿਆਇ ਇੱਕ, ਚਾਰ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਸੱਤ ਤੋਂ ਨੌਂ ਤੱਕ, ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੀ ਮਿਲਰਾਈਟ ਚਲਵਲ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ (1798 ਤੋਂ 1844 ਤੱਕ), ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀਆਂ ਆਧਾਰਭੂਤ ਸੱਚਾਈਆਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੱਚਾਈਆਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ 1843 ਦੀ ਪਾਇਨੀਅਰ ਚਾਰਟ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਨਬੁਕਦਨੇਜ਼ਰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਚਾਰਟ ਉੱਤੇ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਸੱਤ ਅਤੇ ਅੱਠ ਦੀਆਂ ਦਰਸ਼ਨਾਵਾਂ ਚਾਰਟ ਉੱਤੇ ਹਨ। ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਵੀ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲੇਵੀਆਂ ਛੱਬੀ ਦੇ "ਸੱਤ ਸਮੇਂ" ਵੀ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸਲਾਮ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਹਾਏ ਵੀ ਉੱਥੇ ਹਨ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਵਾਰੰਵਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਧਾਰਭੂਤ ਸੱਚਾਈਆਂ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

"ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਵਜੋਂ ਸਿਓਨ ਦੀਆਂ ਦੀਵਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ, ਉਹ ਅਜੇਹੇ ਮਨੁੱਖ ਹੋਣ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਤਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਣ,—ਅਜੇਹੇ ਮਨੁੱਖ ਜੋ ਸੱਚ ਅਤੇ ਭੁੱਲ, ਧਰਮਿਕਤਾ ਅਤੇ ਅਧਰਮਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਭੇਦ ਕਰ ਸਕਣ।

"ਚੇਤਾਵਨੀ ਆ ਚੁੱਕੀ ਹੈ: ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਸੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਜੋ ਉਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਨੀਂਹ ਨੂੰ ਡੋਲ੍ਹਾ ਦੇਵੇ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਅਸੀਂ 1842, 1843 ਅਤੇ 1844 ਵਿੱਚ ਸੁਨੇਹਾ ਆਉਣ ਤੋਂ ਹੀ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਸ ਸੁਨੇਹੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮੈਂ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹੀ ਰਹੀ ਹਾਂ, ਉਸ ਜੇਤ ਪ੍ਰਤੀ ਸੱਚੀ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਉਸ ਮੰਚ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਹ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਦਿਨੋਂ ਦਿਨ ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਭਾਲਦੇ ਹੋਏ ਜੇਤ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਜੇਤ ਨੂੰ ਛੱਡ ਸਕਦੀ ਹਾਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ? ਉਹ ਤਾਂ ਯੁੱਗਾਂ ਦੀ ਚੱਟਾਨ ਵਰਗੀ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਉਹ ਮੇਰੀ ਰਹਿਨੁਮਾਈ ਕਰਦੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ।"

Review and Herald, April 14, 1903.

ਮੈਲ-ਝਾੜੂ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਕੰਮ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਯਸਾਯਾਹ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਵੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਬੁਲਾਏ ਗਏ ਹਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਬੁਨਿਆਦਾਂ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਭੁੱਲ ਦੇ ਹੇਠ ਦੱਬੀਆਂ ਜਾਣ ਲਈ ਨਿਯਤ ਸਨ।

ਅਤੇ ਜੇਹੜੇ ਤੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਉਜਾੜ ਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਣਾਉਣਗੇ; ਤੂੰ ਬਹੁਤ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੀਆਂ ਨੀਂਹਾਂ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰੇਂਗਾ; ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਆਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਟੁੱਟ ਦੀ ਮਰੰਮਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਵੱਸਣ ਲਈ ਰਾਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ। ਯਸਾਯਾਹ 58:12.

"ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਉਜਾੜ ਥਾਵਾਂ" ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਉਹਨਾਂ ਸਿੱਧਾਂਤਕ ਸੱਚਾਈਆਂ ਵੱਲ ਹੈ ਜੋ ਪੈਗਨਵਾਦ ਅਤੇ ਪਾਪਤੰਤਰ ਦੀਆਂ ਦੇ ਉਜਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ। ਪੈਗਨਵਾਦ ਦੀਆਂ ਦੇ ਉਜਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਪਾਪਤੰਤਰ ਦਾ ਆਉਣਾ ਹੀ ਉਹ ਆਧਾਰ-ਰੂਪ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੀ ਹਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਰੂਪਰੇਖਾ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ।

ਅਤੇ ਉਹ ਪੁਰਾਣੇ ਉਜਾੜ ਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਬਣਾਉਣਗੇ; ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਬਰਬਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਕਰਨਗੇ; ਅਤੇ ਉਹ ਉਜੜੇ ਹੋਏ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਨੂੰ, ਅਨੇਕ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੀਆਂ ਬਰਬਾਦੀਆਂ ਨੂੰ, ਮੁੜ ਸੰਵਾਰਣਗੇ। ਯਸਾਯਾਹ 61:4.

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਜੇ ਬਣਤਰ ਢਾਂਚੇ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਾਕਤਾਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਆਪਸੀ ਸੰਬੰਧ ਹੈ। “ਵੱਸਣ ਲਈ ਮਾਰਗਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਬਹਾਲ ਕਰਨਾ,” ਮਿੱਲਰ ਦੇ ਉਸ ਢਾਂਚੇ ਦੀ ਪੁਨਰਸਥਾਪਨਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਮਿੱਟੀ ਝਾੜਨ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਕੰਮ ਰਾਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਯਸਾਯਾਹ ਨੇ ਅਜ਼ਰਾ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ, ਜੋ ਬਾਬਲ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਏ ਅਤੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਕੀਤੀ, ਮਿਸਾਲ ਵਰਤ ਕੇ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਉਜਾੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਥਾਵਾਂ ਦੀ ਪੁਨਰਸਥਾਪਨਾ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ।

ਸਾਡੇ ਪਿਤਰਾਂ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅੱਜ ਦੇ ਦਿਨ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਵੱਡੇ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬਦੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਸੀਂ, ਸਾਡੇ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਯਾਜਕ, ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਹਾਂ—ਤਲਵਾਰ ਲਈ, ਬੰਧਵਾਸ ਲਈ, ਲੁੱਟ ਲਈ, ਅਤੇ ਮੂੰਹ ਦੀ ਲਾਜ ਲਈ—ਜਿਵੇਂ ਅੱਜ ਹੈ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਯਹੋਵਾਹ ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੁਝ ਬਚੇ ਹੋਏ ਲੋਕ ਛੱਡੇ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖੁੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਡਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਜੋਤਿ ਦੇਵੇ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਬੰਧਵਾਸ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਨਵਾਂ ਜੀਵਨ ਬਖਸ਼ੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਬੰਧੂਏ ਸੀ; ਤਦ ਵੀ ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਡੇ ਬੰਧਵਾਸ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ, ਪਰ ਫ਼ਾਰਸ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੀ ਨਿਗਾਹ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਦਇਆ ਵਧਾਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਨਵਾਂ ਜੀਵਨ ਮਿਲੇ, ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਉਜਾੜੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਯਹੂਦਾਹ ਅਤੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚਾਰਦੀਵਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਅਜ਼ਰਾ 9:7-9.

ਏਜ਼ਰਾ ਅਤੇ ਉਹ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਕੀਤੀ, ਉਸ “ਬਾਕੀਏ” ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ ਜੋ ਵਸਣ ਲਈ ਰਾਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਹਨ ਜੋ ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਛੱਬੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਦਾ ਏਜ਼ਰਾ ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਆਪਣੇ ਪਿਉਆਂ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅੱਜ ਦੇ ਦਿਨ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਵੱਡੇ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬਦਕਿਰਤੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਸੀਂ, ਸਾਡੇ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਯਾਜਕ, ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਤਲਵਾਰ ਲਈ, ਕੈਦ ਲਈ, ਲੁੱਟ ਲਈ ਅਤੇ ਮੂੰਹ ਦੀ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਲਈ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਹਾਂ।” ਜਿਸ “ਦਿਨ” ਦੀ ਉਹ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਹੀ “ਦਿਨ” ਹੈ ਜਦੋਂ ਅੰਤਲੇ ਦਿਨਾਂ ਦਾ “ਬਾਕੀਆ” ਵਸਣ ਲਈ ਰਾਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਜ਼ਰਾ ਦਾ ਬਾਕੀ ਰਹਿ ਗਿਆ ਸਮੂਹ ਉਹ ਦੇ ਗਵਾਹ ਹਨ ਜੋ ਸਾਡੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜੀ ਉਠਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਲੇਵੀਆਂ ਛੱਬੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਜ਼ਰਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਹਿਕਰਮੀ ਜਲਾਵਤਨੀ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਏ ਅਤੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਣਾਇਆ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਿਲਰ ਦੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੀ ਪੁਨਰਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਧਾਰਿਆ, ਜੋ ਮਿਲਰ ਦੀਆਂ ਆਧਾਰਭੂਤ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦੀ ਪੁਨਰਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਹੀ ਕੰਮ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਨ, ਮਿਲਰ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਰੂਪਰੇਖਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਅਤਿ-ਆਵਸ਼ਕ ਹੈ।

“ਰਸੂਲਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਪੱਕੀ ਨੀਂਹ ਉੱਤੇ ਇਮਾਰਤ ਖੜ੍ਹੀ ਕੀਤੀ, ਅਰਥਾਤ ਯੂਗਾਂ ਦੀ ਚੱਟਾਨ ਉੱਤੇ। ਇਸ ਨੀਂਹ ਲਈ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਪੱਥਰਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆਏ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਖਦਾਨ ਵਾਂਗ ਕੱਢੇ ਸਨ। ਨਿਰਮਾਤਿਆਂ ਨੇ ਬਿਨਾ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਮਸੀਹ ਦੇ ਵੈਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕਠਿਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੰਕੁਚਿਤਤਾ, ਪੁਰਵਾਗ੍ਰਹਿ ਅਤੇ ਘਿੂਣਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਜੋ ਝੂਠੀ ਨੀਂਹ ਉੱਤੇ ਇਮਾਰਤ ਖੜ੍ਹੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਿਆਂ ਵਜੋਂ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਨੇਕਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਨਹੇਮਯਾਹ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਧ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ: “ਜੇ ਕੰਧ ਉੱਤੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਜੇ ਭਾਰ ਢੇਹਦੇ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਲਾਦਦੇ ਸਨ, ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੀ ਇੱਕ ਹੱਥ ਨਾਲ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹਥਿਆਰ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।” ਨਹੇਮਯਾਹ 4:17।” ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ, 596.

ਯਸਾਯਾਹ ਦੀਆਂ ਦੋਹਾਂ ਉਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਬਹੁਤੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੀਆਂ ਨੀਂਹਾਂ ਅਤੇ ਉਜਾੜਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੈ। ਯਸਾਯਾਹ ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਕੰਮ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਕੰਮ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਨੀਹਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨਕਲੀ ਜਵਾਹਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਝੂਠੀ ਨੀਹ ਹੇਠ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਢੱਕ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਯਸਾਯਾਹ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਇੱਟਾਂ ਅਤੇ ਪੱਥਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰਭੂਤ ਸੱਚਾਂ ਨੂੰ ਪੁਨਰਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਸੱਚਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਮਿਲਰ ਦਾ ਉਹ ਢਾਂਚਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਉਜਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ “ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ” ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਅਤੇ ਲਸ਼ਕਰ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦਿਆ।

ਪੁਨਰਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਉਸ ਕੰਮ ਨੂੰ “ਨੀਹਾਂ” ਅਤੇ “ਅਨੇਕ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੀਆਂ ਉਜਾੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਥਾਵਾਂ” ਨੂੰ ਫਿਰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਰੀ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਥੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਥੋੜ੍ਹਾ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਉੱਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਰੇਖਾ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲੀ ਵਿਧੀ ਰਾਹੀਂ ਮੂਲਭੂਤ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦੀ ਪੁਨਰਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨੀਹਾਂ ਅਤੇ ਉਜਾੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਉਹ ਮੂਲ ਸੱਚਾਈਆਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਜੋ 1843 ਅਤੇ 1850 ਦੇ ਪਾਇਨੀਅਰ ਚਾਰਟਾਂ ਉੱਤੇ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਹਬੱਕੁਕ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦੀਆਂ ਦੋ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਇਹ ਕੰਮ “ਰੇਖਾ ਉੱਤੇ ਰੇਖਾ” ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਵਾਲੀ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਮਾਰਗਾਂ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਮੁੜਨ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਜੋ ਮਿਲਰ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਦੇ ਝੂਠੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਇੱਕ ਜਾਲਸਾਜ਼ ਨੀਹ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।

“ਦੁਸ਼ਮਣ ਸਾਡੇ ਭਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਭੈਣਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਕੰਮ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਭਿੰਗ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਪੂਜਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਕਪਟੀ ਤਰਕਬਾਜ਼ੀਆਂ ਇਸੇ ਲਈ ਰਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਕਿ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵੇਲੇ ਦੇ ਖਤਰਿਆਂ ਅਤੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਲੈ ਜਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਉਹ ਉਸ ਜੋਤਿ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਜੋ ਮਸੀਹ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਦੇਣ ਵਾਸਤੇ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਸਾਡੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਹਮਣੇ ਹਨ, ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਿਆਨ ਦੇ ਯੋਗ ਇੰਨੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹ ਸਵਰਗੀ ਮੂਲ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਅਸਰਹੀਣ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਅਨੁਭਵ ਤੋਂ ਵੀਚਿਤ ਕਰਕੇ, ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਵਿਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

“ਯਹੋਵਾਹ ਇਉਂ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਰਾਹਾਂ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਵੋ, ਅਤੇ ਵੇਖੋ, ਅਤੇ ਪੁਰਾਤਨ ਪੰਥਾਂ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛੋ ਕਿ ਚੰਗਾ ਰਾਹ ਕਿਹੜਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਚੱਲੋ।” ਯਿਰਮਿਯਾਹ 6:16।”

“ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀਆਂ ਨੇਹਾਂ ਨੂੰ ਉਖਾੜ ਸੁੱਟਣ ਦਾ ਯਤਨ ਨਾ ਕਰੇ—ਉਹ ਨੇਹਾਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਕੰਮ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਬਚਨ ਦੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਪੂਰਵਕ ਅਧਿਐਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇਹਾਂ ਉੱਤੇ ਅਸੀਂ ਪਿਛਲੇ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਰਾਹ ਲੱਭ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਨੇਹ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨੇਹ ਉਹ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਇਕ ਵੱਡਾ ਭਰਮ ਹੈ। ਜੇ ਨੇਹ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨੇਹ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ।”

“ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਬਣਤਰ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਟਿਕੀ ਰਹੀ? ਉਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਢਹਿ ਗਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਚੱਟਾਨ ਉੱਤੇ ਨੀਹੀ ਨਹੀਂ ਗਈ ਸੀ।

“ਕੀ ਪਹਿਲੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ? ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਝੂਠੀਆਂ ਧਾਰਣਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਈਆਂ ਪਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰ ਚੁੱਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਪਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ: ‘ਜੇ ਨੀਹ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ’? 1 Corinthians 3:11.”

“ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਨਿਡਰ ਆਸਥਾ ਦੇ ਆਰੰਭ ਨੂੰ ਅੰਤ ਤਕ ਅਡੋਲ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਲੋਕ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਬਚਨ ਭੇਜੇ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਬਿੰਦੂ-ਬਿੰਦੂ ਕਰਕੇ ਵਰਤਮਾਨ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਸਾਫ਼ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਲਿਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਵਿੱਤਰ ਅੰਗ ਨਾਲ ਛੁਹੇ ਹੋਏ ਹੇਠਾਂ ਨਾਲ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੇਵਕਾਂ ਨੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦਿਵਿਆ ਉਚਾਰਣ ਨੇ ਪ੍ਰਚਾਰਿਤ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਮੋਹਰ ਲਗਾ

ਦਿੱਤੀ ਹੈ।” Testimonies, volume 8, 296, 297.

“ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਇੱਕ ਲੋਕ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ,” ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀਆਂ ਸੈਂਤੀਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੰਮ ਹੈ। ਯਸਾਯਾਹ ਦੀ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਪੁਕਾਰਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਇੱਕ ਸੁਨੇਹਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਸੁਨੇਹਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਦੇਮ ਅਤੇ ਮਿਸਰ ਦੀ ਨਗਰੀ ਦੀ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਮਰੇ ਪਏ ਰਹੇ ਸਨ। ਫਿਰ ਉਹ ਇਹ ਪਛਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਮੌਤੀ ਦੀਆਂ ਦੱਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਵਾਲੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਉਹ ਪੁਕਾਰ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਮੁੜ ਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਕੀਮਤੀ ਨੂੰ ਨਿਕੰਮੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ। ਉਹ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਵੀ ਵਰਤਮਾਨ ਸੱਚਾਈ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਕੇ ਮੁੜ ਆਉਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦਾ ਦੂਜਾ ਸੁਨੇਹਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਸੈਨਾ ਵਾਂਗ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

“ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਇੱਕ ਲੋਕ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ” “ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ” ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਵਰਖਾ-ਵਿਧੀ ਰਾਹੀਂ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮਿੱਲਰਾਈਟ ਸੱਚਾਈਆਂ ਮੁੜ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜੋ 1843 ਅਤੇ 1850 ਦੇ ਪਾਇਨੀਅਰ ਚਾਰਟਾਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਚਾਰਟ ਹਬੱਕੂਕ ਦੀਆਂ ਦੋ ਤਖਤੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ (ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ), ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦਿਆਂ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਚਾਰਟ ਉਹ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਡਰਟ ਬਰਸ਼ ਮਨੁੱਖ ਦੁਆਰਾ ਮੁੜ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ, ਤਾਂ ਇਹ 1843 ਦੇ ਚਾਰਟ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਗਲਤੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1850 ਦੇ ਚਾਰਟ ਉੱਤੇ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੀ ਸਾਰਣੀ ਵਜੋਂ (ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ) ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਅਤੇ ਸੱਤ ਗਰਜਨਾਂ ਦੇ ਗੁਪਤ ਇਤਿਹਾਸ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ, ਦੇਰੀ ਦਾ ਸਮਾਂ, ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ, ਅਤੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844, ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ, ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ, ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਹੀ ਸੱਤ ਗੜਗੜਾਹਟਾਂ ਦਾ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਬਣਤਰ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੱਚਾਈ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਕਿ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ “ਸੱਚਾਈ” ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਅੱਖਰ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹਨ। ਦਰਮਿਆਨਾ, ਅਰਥਾਤ ਤੇਰ੍ਹਵਾਂ, ਅੱਖਰ ਬਗਾਵਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਦੋਵੇਂ ਚਾਰਟ ਇਕੱਠੇ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਸੱਚਾਈਆਂ ਲਈ ਦੋ ਗਵਾਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿੱਟੀ-ਬਰਸ਼ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਦੁਆਰਾ ਮੁੜ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਉਸ ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਵੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਹੈ।

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੋਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ (ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ), ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਜੁਲਾਈ 2023 ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਸੁਰ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਉਹ ਸੁਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਮੁੜ ਆਉਣ ਲਈ ਬੁਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਸੱਤ ਗੱਜਣਾਂ ਦੇ ਗੁਪਤ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਇਸੇ ਬਿੰਦੂ ‘ਤੇ ਬਗਾਵਤ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਗਲਾ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਉਹ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਲ-ਝਾੜੂ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖ ਮੋਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੇਟਿਕੇ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਦਾ ਹੈ। ਤਦ ਉਹ ਦੱਸ ਗੁਣਾ ਵੱਧ ਚਮਕਦੇ ਹਨ। ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਮਿੱਲਰ ਜਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕੁਆਰੀਆਂ (ਮਿੱਲਰ) ਜਾਗਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਦ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਨੇਕ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੀਆਂ ਉਜਾੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਥਾਵਾਂ ਦੀ ਪੁਨਰਸਥਾਪਨਾ ਇੱਕ ਐਸਾ ਕੰਮ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਭਾਗ ਲੈਣਾ ਹੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕੰਮ ਹੁਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਵੱਲੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਸੱਤ, ਅੱਠ ਅਤੇ ਨੌਂ ਵਿੱਚ ਉਲਾਈ ਦਰਿਆ ਦੀ ਦਰਸ਼ਨ-ਰੂਪੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਢਾਂਚਾ ਪਗਾਨਵਾਦ ਅਤੇ ਪਾਪਵਾਦ ਦੀਆਂ ਦੋ ਉਜਾੜਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੀ; ਅਤੇ Future for America ਲਈ ਢਾਂਚਾ ਪਗਾਨਵਾਦ (ਅਜਗਰ), ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਪਵਾਦ (ਦਰਿੰਦਾ) ਅਤੇ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ (ਝੂਠਾ ਨਬੀ) ਹੈ। ਉਹ ਕੁੰਜੀ ਜੋ ਦੋਵੇਂ ਢਾਂਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪ੍ਰੇਰੀ ਪੌਲਸ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਹਨ। ਪ੍ਰੇਰੀ ਪੌਲਸ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੁਰ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ। ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੌਲਸ ਦਾ ਨਾਮ ਸਾਊਲ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ" ਜਾਂ "ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ"।

ਪੌਲਸ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰੇਰੀ ਹੋਣ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਸਮਝ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵੀ ਉਹ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਲਿਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਲੇਖਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀ ਉਹੋ ਜਿਹੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਜਿਹੀ ਪੌਲਸ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਅੱਗੇ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਲਈ ਵੀ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸਾਂ ਦਾ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰੇ ਜੋ ਸਲੀਬ ਦੇ ਸਮੇਂ-ਕਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਇਆ। ਪੌਲਸ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸਮਝ, ਅਤੇ Future for America ਦੀ ਵੀ, ਅਸਤਿਤਵਹੀਨ ਹੁੰਦੀ। ਠੀਕ ਉਸੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਕੌਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪੌਲਸ ਨੂੰ ਇਹ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ, ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੋਂ ਤਿਆਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਥਾਪਿ ਆਤਮਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀਆਂ ਚਲਵਾਂ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਨਿਯਮ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੇਰੀ ਪੌਲਸ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਉੱਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਹਨ।

ਇਸ ਕਾਰਣ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਪੌਲਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਦੋ ਉਜਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਅੰਦਰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਐਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਉਹ ਸਿਧਾਂਤ ਤਿੰਨ ਉਜਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਉੱਤੇ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਹੇ ਭਰਾਵੇ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਅਗਿਆਨ ਰਹੋ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਪਿਤਰ ਬੱਦਲ ਦੇ ਹੇਠ ਸਨ, ਅਤੇ ਸਭ ਨੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ; ਅਤੇ ਸਭ ਨੇ ਬੱਦਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਮੂਸਾ ਲਈ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ; ਅਤੇ ਸਭ ਨੇ ਇੱਕੋ ਹੀ ਆਤਮਿਕ ਭੇਜਨ ਖਾਧਾ; ਅਤੇ ਸਭ ਨੇ ਇੱਕੋ ਹੀ ਆਤਮਿਕ ਪਾਨ ਪੀਤਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਆਤਮਿਕ ਚੱਟਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਪੀਂਦੇ ਸਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਚੱਲਦੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਹ ਚੱਟਾਨ ਮਸੀਹ ਸੀ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸੁਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਨਾ ਹੋਇਆ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਏ। ਹੁਣ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਦਾਹਰਨ ਬਣੀਆਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਬੁਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਲਾਲਸਾ ਨਾ ਕਰੀਏ, ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੀ ਲਾਲਸਾ ਕੀਤੀ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਨਾ ਬਣੋ, ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਬਣੇ ਸਨ; ਜਿਵੇਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਲੋਕ ਖਾਣ ਅਤੇ ਪੀਣ ਲਈ ਬੈਠ ਗਏ, ਅਤੇ ਕ੍ਰੀੜਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਠ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ। ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਵਿਭਚਾਰ ਨਾ ਕਰੀਏ, ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੇ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੀ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਤੇਈ ਹਜ਼ਾਰ ਡਿੱਗ ਪਏ। ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਪਰਖ ਨਾ ਕਰੀਏ, ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੇ ਵੀ ਪਰਖ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਸੱਪਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕੁੜਕੁੜਾਉ ਨਾ, ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਕੁੜਕੁੜਾਏ, ਅਤੇ ਸੰਹਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਨਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਹੁਣ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਉਦਾਹਰਨ ਵਜੋਂ ਵਾਪਰੀਆਂ; ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਡੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਲਈ ਲਿਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਆ ਪਹੁੰਚੇ ਹਨ। 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 10:1-10.

ਦੱਸ ਛੋਟੀਆਂ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਪੌਲਸ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੀ ਰਸਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਲਾਲ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਪਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸੀ; ਕਿ ਉਹ ਚੱਟਾਨ ਜੋ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਦੀ ਰਹੀ, ਇੱਕ "ਆਤਮਿਕ ਚੱਟਾਨ" ਸੀ; ਅਤੇ ਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹ ਸੀ। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਦਾਹਰਨ ਸੀ ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜੀਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਅੰਸ਼ ਇੱਕ ਚੇਤਾਵਨੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਅੰਸ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਹੈ ਜੋ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੋ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਧਰਮ-ਵਿਦਵਾਨ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ

ਪੌਲੁਸ ਕੇਵਲ ਇਹ ਦਰਸਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀਆਂ ਇਤਿਹਾਸਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੈਤਿਕ ਪਾਠਾਂ ਨੂੰ ਰੂਪਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜੀਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਤਮਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦੁਆਰਾ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਅਕਸਰ ਇਸ ਅੰਸ਼ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਠੀਕ ਉਹੀ ਅਰਥ ਪ੍ਰਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਅਭਿਪ੍ਰਾਯ ਸੀ।

“ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਨਬੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਸਮੇਂ ਲਈ ਘੱਟ, ਸਗੋਂ ਸਾਡੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਵੱਧ ਬੋਲਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਬੂਵਤ ਸਾਡੇ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੈ। ‘ਹੁਣ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਨਮੂਨੇ ਵਜੋਂ ਵਾਪਰੀਆਂ; ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਡੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਲਈ ਲਿਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਆ ਪੁੱਜੇ ਹਨ।’ 1 Corinthians 10:11. ‘ਉਹ ਆਪਣੇ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸੁਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਭੇਜੇ ਹੋਏ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ; ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੂਤ ਵੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।’ 1 Peter 1:12...”

“ਬਾਈਬਲ ਨੇ ਇਸ ਆਖਰੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਕੇ ਸੰਭਾਲ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮਹਾਨ ਘਟਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਘਟ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਘਟਦੀਆਂ ਆ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।” Selected Messages, book 3, 338, 339.

“ਪੁਰਾਣੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀਆਂ ‘ਮਹਾਨ ਘਟਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ,’” ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ Sister White ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਅਰਥ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚਿੱਤਰਕਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯਤਨ ਵਿੱਚ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਇਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋ ਮੁੱਖ ਹਮਲੇ ਖੜੇ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦਰਸਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ ਨੈਤਿਕ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤਾ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਝੂਠੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅੱਧਾ-ਸੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੱਧਾ-ਸੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲੀਆਂ ਨੈਤਿਕ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜੀਉਂਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਹਨ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਇਸ ਦਾ ਉਪਯੋਗ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ ਉਹਨਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਵੀ ਇੱਕ ਚਿੱਤਰਣ ਹਨ ਜੋ ਦੁਹਰਾਈਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਅੱਧਾ-ਸੱਚ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਰਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੁਣ ਇੱਕ ਆਸ਼ੀਸ਼ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸ਼ਰਾਪ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ—ਇੱਕ ਆਸ਼ੀਸ਼, ਜੇ ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਉਣ, ਅਲੱਗ ਰਹਿਣ, ਅਤੇ ਨਿਮਰ ਆਗਿਆਕਾਰਤਾ ਦੇ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤੁਰਨ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਰਾਪ, ਜੇ ਉਹ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਜਾਣ, ਜੋ ਆਕਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਉੱਚੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦਦੇ ਹਨ। ਬਾਗ਼ੀ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਪਾਪ ਅਤੇ ਅਧਰਮ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਚਿੱਤਰ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਚੇਤਾਵਨੀ ਵਜੋਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਉਦਾਹਰਨ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰੀਏ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਹਟ ਜਾਈਏ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਵੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਓਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਿੱਗ ਪਵਾਂਗੇ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਡਿੱਗੇ ਸਨ। ‘ਹੁਣ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਉਦਾਹਰਨਾਂ ਵਾਸਤੇ ਆ ਪਈਆਂ; ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਡੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਲਈ ਲਿਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਆ ਪਹੁੰਚੇ ਹਨ।’” Testimonies, volume 1, 609.

ਇੱਕ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਐਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਝੂਠ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

“ਮੁਕਤਿਦਾਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਕਥਨ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਕਥਨ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।” The Great Controversy, 371.

ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਕੇਵਲ ਨੈਤਿਕ ਸਬਕਾਂ ਦੀ ਹੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਕਸਰ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਧਰਮ-ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਬਚਨ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਅੱਧ-ਸੱਚਾਈਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਝੂਠ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਲਈ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਵਾਸਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੀ ਥਾਲੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਝੂਠ ਉਹ ਕਬੂਲ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਪੌਲੁਸ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਪੁਰਾਤਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਆਧੁਨਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ—ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਰ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਹਮਲਾ ਯਸੂਈਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਤੀ-ਸੁਧਾਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਘੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਾਤਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯਸੂਈ ਝੂਠ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਤਿਹਾਸ ਆਤਮਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਝੂਠ ਇਸ ਲਈ ਘੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਸਮਝ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਰੋਮ ਦਾ ਪੋਪ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਮਸੀਹ-ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਸੀਹ-ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ-ਵਿਰੋਧੀ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਇੱਕ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਸ਼ਕਤੀ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਸਤਰੂਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਉਹ ਵੈਸ਼ਿਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਮੱਥੇ ਉੱਤੇ “ਭੇਤ, ਬਾਬਲ ਮਹਾਨ” ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਵੈਸ਼ਿਆ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਬਾਬਲ ਦੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਉੱਠਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਅੱਜ ਇਰਾਕ ਹੈ।

“ਜੇ ਲੋਕ ਬਚਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੇ ਮਸੀਹ-ਵਿਰੋਧੀ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਸੀਹ-ਵਿਰੋਧੀ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਗੇ।” Kress Collection, 105.

ਪੋਪ ਇੱਕ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਸ਼ਕਤੀ (ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸਿਆ) ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੌਰ ਤੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਬਾਬਲ ਦੁਆਰਾ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਪਛਾਣ ਤਦੋਂ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ-ਵਿਰੋਧੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਉਦਾਹਰਨ ਦੀ ਆਤਮਿਕ ਪੁਰਤੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਦਰਸਾਇਆ ਕਿ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਆਤਮਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੀ ਸਮਝ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨਿਯਮ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਉੱਥੇ ਹੀ ਅਧਿਸ਼ਠਿਤ ਹੈ।

ਇਉਂ ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਰਾਜਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਛੁਡਾਉਣਹਾਰ ਸੈਨਾਂ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ: ਮੈਂ ਹੀ ਪਹਿਲਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੀ ਆਖਰੀ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਿਵਾਏ ਕੋਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਹੀਂ। ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਰਗਾ ਕੌਣ ਹੈ ਜੋ ਪੁਕਾਰੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ, ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਠਹਿਰਾਇਆ? ਅਤੇ ਜੇ ਗੱਲਾਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੇ ਆਉਣਗੀਆਂ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਣ। ਡਰੋ ਨਾ, ਨਾ ਹੀ ਭੈਭੀਤ ਹੋਵੋ: ਕੀ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ? ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਮੇਰੇ ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋ। ਕੀ ਮੇਰੇ ਸਿਵਾਏ ਕੋਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ? ਹਾਂ, ਕੋਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਹੀਂ; ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ। ਯਸਾਯਾਹ 44:6-8.

ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਗਵਾਹ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਪੌਲੁਸ ਸੀ, ਕਿ ਆਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਨੇ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਸਾਰੇ ਬਾਈਬਲਕਾਲੀਨ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਜੋ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜੀਉਂਦੇ ਹਨ, “ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ” ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪੌਲੁਸ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦਾ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਜੋੜਨ ਵਾਲੀ ਕੜੀ ਹੋਣ ਲਈ ਉੱਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਹੀ ਲਿਖਤਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ 1798 ਵਿੱਚ, ਅਤੇ 1989 ਵਿੱਚ ਵੀ, ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ।

ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਬਾਬਲ, ਪੂਰਬ ਦੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਪੁੱਤਰ, ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਮਿਸਰ, ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੂਨਾਨ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਮੀਦੋ-ਫ਼ਾਰਸੀ ਸਾਮਰਾਜ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਪ੍ਰਤੀਕ ਉਹ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਹਨ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਆਤਮਿਕ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਪੌਲੁਸ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਸਨਾਖਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਆਦਮ ਆਤਮਿਕ ਆਦਮ (ਜੋ ਮਸੀਹ ਹੈ) ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ।

ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਪਹਿਲਾ ਮਨੁੱਖ ਆਦਮ ਜੀਉਂਦੀ ਆਤਮਾ ਬਣਿਆ; ਆਖਰੀ ਆਦਮ ਜੀਵਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਆਤਮਾ ਬਣਿਆ। ਤਥਾਪਿ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜੋ ਆਤਮਿਕ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਹ ਜੋ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤਿਕ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਜੋ ਆਤਮਿਕ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਮਨੁੱਖ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਹੈ, ਮਿੱਟੀ ਦਾ; ਦੂਜਾ ਮਨੁੱਖ ਸੁਰਗ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ। ਜਿਹਾ ਉਹ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਹੈ, ਉਹੋ ਜਿਹੇ ਹੀ ਉਹ ਵੀ ਹਨ ਜੋ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਜਿਹਾ ਉਹ ਸੁਰਗੀ ਹੈ, ਉਹੋ ਜਿਹੇ ਹੀ ਉਹ ਵੀ ਹਨ ਜੋ ਸੁਰਗੀ ਹਨ। ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਮਿੱਟੀ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮੂਰਤ ਧਾਰਣ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਸੁਰਗੀ ਦੀ ਮੂਰਤ ਵੀ ਧਾਰਣ ਕਰਾਂਗੇ।
1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:45-49.

ਪੌਲੁਸ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਆਦਮ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੂੜ੍ਹੇ ਪਾਠ ਸਿਖਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਕੇਵਲ ਉਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਇਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਆਤਮਿਕ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਜੋ ਸੁਭਾਵਿਕ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਜੋ ਆਤਮਿਕ ਹੈ।" ਸ਼ਾਬਦਿਕ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੌਲੁਸ ਇੱਥੇ "ਸੁਭਾਵਿਕ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਆਖਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੁਭਾਵਿਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਇਸਰਾਏਲ "ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ" ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਬਾਬਲ ਆਤਮਿਕ ਬਾਬਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਗਲਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਬਿੰਦੂ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਪੌਲੁਸ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੋਂ ਆਤਮਿਕ ਵੱਲ ਦੇ ਬਦਲਾਅ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਲੀਬ ਦਾ ਸਮਾਂ-ਕਾਲ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੋਂ ਆਤਮਿਕ ਵੱਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਬਦਲਾਅ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹੋ। ਕਿਉਂਕਿ ਜਿੰਨੇ ਤੁਸੀਂ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਧਾਰਣ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਨਾ ਕੋਈ ਯਹੂਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਯੂਨਾਨੀ; ਨਾ ਕੋਈ ਦਾਸ ਹੈ, ਨਾ ਸੁਤੰਤਰ; ਨਾ ਪੁਰਖ ਹੈ, ਨਾ ਇਸਤ੍ਰੀ: ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋ। ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹੋ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਰਸ ਹੋ। ਗਲਾਤੀਆਂ 3:26-29.

ਤੁਹਾਡਾ ਜਨਮ-ਅਧਿਕਾਰ ਜੋ ਮਰਜ਼ੀ ਹੋਵੇ, ਜੇ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਦ ਤੁਸੀਂ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਨਹੀਂ ਹੋ; ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਹੋ। ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੋਂ ਆਤਮਿਕ ਵੱਲ ਦਾ ਸੰਕਰਮਣ ਸਲੀਬ ਸੀ। ਪੌਲੁਸ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਨੂੰ ਦੋ ਵਰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਵਰਗ ਦਾ ਆਪਣਾ ਇੱਕ ਵਾਅਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਰ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਆਦਮ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ ਜਾਂ ਆਤਮਿਕ ਆਦਮ ਦਾ।

ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰ ਸਨ—ਇੱਕ ਦਾਸੀ ਤੋਂ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਸੁਤੰਤਰ ਇਸਤ੍ਰੀ ਤੋਂ। ਪਰ ਜੇ ਦਾਸੀ ਤੋਂ ਸੀ ਉਹ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੰਮਿਆ; ਅਤੇ ਜੇ ਸੁਤੰਤਰ ਇਸਤ੍ਰੀ ਤੋਂ ਸੀ ਉਹ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਰੂਪਕ ਹਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੋ ਵਾਚਾਵਾਂ ਹਨ: ਇੱਕ ਸਿਨਾਈ ਪਹਾੜ ਤੋਂ ਹੈ, ਜੋ ਦਾਸਤਾ ਲਈ ਜਣਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਹਾਗਰ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹਾਗਰ ਅਰਬ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਿਨਾਈ ਪਹਾੜ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਦਾਸਤਾ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਉੱਪਰਲਾ ਹੈ, ਉਹ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਸਭਨਾਂ ਦੀ ਮਾਤਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ: ਹੇ ਬੰਜੇ, ਜੋ ਜਣਦੀ ਨਹੀਂ, ਆਨੰਦ ਕਰ; ਹੇ ਤੂੰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਚਰੀ ਦੀ ਪੀੜ ਨਹੀਂ, ਫੁੱਟ ਪੈ ਅਤੇ ਪੁਕਾਰ; ਕਿਉਂਕਿ ਸੁੰਝੀ ਦੇ ਬੱਚੇ ਉਸ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਧ ਹਨ ਜਿਸ ਦਾ ਪਤੀ ਹੈ। ਹੁਣ, ਹੇ ਭਰਾਵੇ, ਅਸੀਂ ਇਸਹਾਕ ਵਾਂਗ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਤਦ ਉਹ, ਜੋ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੰਮਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਜੋ ਆਤਮਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੰਮਿਆ ਸੀ ਸਤਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁਣ ਵੀ ਹੈ। ਤਦ ਵੀ ਧਰਮਸ਼ਾਸਤਰ ਕੀ ਆਖਦਾ ਹੈ? ਦਾਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਕੱਢ ਦੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਦਾਸੀ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੁਤੰਤਰ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨਾਲ ਵਾਰਸ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਹੇ ਭਰਾਵੇ, ਅਸੀਂ ਦਾਸੀ ਦੇ ਬੱਚੇ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇ ਹਾਂ। ਗਲਾਤੀਆਂ 4:22-30.

ਸਲੀਬ ਦੇ ਸਮੇਂ-ਕਾਲ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਆਧੁਨਿਕ ਆਤਮਿਕ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣ ਗਈਆਂ। ਪ੍ਰੇਰੀਤ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਕੂਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਨੂੰ ਉਜਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰਥਾ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਨਿਸ਼ਕਰਸ਼ ਆਧਾਰਿਤ ਕੀਤੇ। ਪ੍ਰੇਰੀਤ ਪੌਲੁਸ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਹੀ ਕੰਮ ਉਹ ਤਿੰਨ ਉਜਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ Future for America ਦੇ ਸਾਰੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਨਿਸ਼ਕਰਸ਼ਾਂ ਦਾ ਢਾਂਚਾ ਹਨ।

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਨੂੰ ਬੁਤਪਰਸਤ ਰੋਮ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ—ਇਸ ਖੋਜ ਉੱਤੇ ਹੀ ਅਧਿਆਇ ਸੱਤ, ਅੱਠ ਅਤੇ ਨੌਂ ਦੀ ਉਲਾਈ ਦਰਿਆ ਵਾਲੀ ਦਰਸ਼ਨ-ਸੰਬੰਧੀ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਬਾਰੇ ਮਿਲਰ ਦੀ ਸਮਝ ਦਾ ਢਾਂਚਾ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਖੋਜ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਖੀ ਦੂਜੀ ਪੱਤਰੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ। ਇਹੀ ਸਮਝ ਉਹ ਮੁੱਖ ਸੱਚਾਈ ਹੈ ਜੋ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ "ਝੂਠ" ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪਛਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟਾਂ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਭਰਮ ਆਉਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੀ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਉਲਾਈ ਦਰਿਆ ਦੀ ਦਰਸ਼ਨ-ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਮਿਲਰ ਨੇ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਪੱਤਰੀ ਵਿੱਚ ਕੀ ਪਹਿਚਾਣਿਆ ਸੀ।

"ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਬਾਹਰੀ ਪੱਖ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਵੇਖਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਭ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਬਾਰੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਚਾਨਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਆਖਦਾ ਹੈ: 'ਉਹ ਆਪਣੀ ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਅਵਸਥਾ ਕਰਕੇ ਨਾ ਦੁਖੀ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹੈਰਾਨ।' ਹਾਂ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਰਾਹ ਚੁਣ ਲਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਆਪਣੀਆਂ ਘਿਨਾਉਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਨੰਦ ਮਾਨਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਭ੍ਰਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਡਰ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਲਿਆਵਾਂਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬੁਲਾਇਆ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਉੱਤਰ ਨਾ ਦਿੱਤਾ; ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬੋਲਿਆ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਨਾ ਸੁਣਿਆ; ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅੱਗੇ ਬੁਰਾਈ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਚੁਣਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਪ੍ਰਸੰਨ ਨਾ ਸੀ।' 'ਪਰਮੇਸੁਰ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਬਲਵਾਨ ਭੁਲਾਵਾ ਭੇਜੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਝੂਠ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ,' ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ 'ਸੱਚ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਬਚਾਏ ਜਾਂਦੇ,' 'ਸਗੋਂ ਅਧਰਮ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ।' ਯਸਾਯਾਹ 66:3, 4; 2 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 2:11, 10, 12।

"ਸਵਰਗੀ ਅਧਿਆਪਕ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ: 'ਮਨ ਨੂੰ ਭੁਲਾਵੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਭਿਆਨਕ ਧੋਖਾ ਹੋਰ ਕਿਹੜਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਨੀਂਹ ਉੱਤੇ ਇਮਾਰਤ ਖੜ੍ਹੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਸੰਸਾਰੀ ਨੀਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਪ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ? ਹਾਏ, ਇਹ ਇਕ ਵੱਡਾ ਧੋਖਾ ਹੈ, ਇਕ ਮੋਹਕ ਭਰਮ ਹੈ, ਜੋ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਸੀ, ਭਗਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਸਮਝ ਬੈਠਦੇ ਹਨ; ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਧਨਵਾਨ ਹਨ, ਸਮਾਨ ਨਾਲ ਪਰਿਪੂਰਣ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ, ਜਦਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।'" Testimonies, volume 8, 249, 250.